

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6962** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Т. Н. Т. чрез пълномощник адв. В. С. против заповед № 513з-3188/22.04.2019 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 199, ал. 2, т. 3 от ЗМВР ѝ е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Твърдението за наличие на отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК се основава на липсата на изрично посочване на доказателствата, установяващи нарушението и посочване на обстоятелствата, при които същото е извършено. Изтъква се и, че в заповедта няма точно и конкретно описание на фактическата обстановка и не са посочени конкретните разпоредби, които са нарушени. Като съществено процесуално нарушение се изтъква нарушение на задълженията, вменени с нормите на чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР на дисциплинарно наказващия орган и неспазване на преклузивния едногодишен срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Подробни съображения в тази насока са изложени от пълномощника на оспорващия в хода по същество и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира отмяна на оспорения административен акт и

присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Отвeтникът- Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения за липсата на сочените отменителни основания. Подробни съображения излага и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

На стоящият съдебен състав въз основа на събраните в хода на производството доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 513з-2272/09.04.2015 г. на директора на СДВР Т. Н. Т. е преназначена на длъжност младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ – М. на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ на СДВР със специфично наименование младши експерт, която длъжност заема и към момента на издаване на приложеното в административната преписка Кадрова справка рег. № 513р-106311/19.12.2018 г.

В 07 РУ-СДВР е постъпила преписка с вх. № 812102-2283/2018г. с резолюция на директора на СДВР за извършване на проверка във връзка с постъпил сигнал в Дирекция „Инспекторат“- МВР от С. Н. Б.. В сигнала си са изнесени данни за извършено престъпление, изразяващо се в съставянето на неистински официален документ - Протокол за полицейско предупреждение на основание чл. 65 от ЗМВР от служители на 07 РУ-СДВР, който е използван при произнасяне на прокурор по пр.пр №18778/2018г. по описа на С. районна прокуратура. От извършената справка в деловодството на 07 РУ- СДВР е установено, че в управлението е заведена преписка с вх. № 338200-2111/2018 г., въз основа на подадено заявление от Р. А., разпределена за проверка на младши експерт Т. Т.- младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“- М. на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ-СДВР.

Преписката е приключена с изготвянето на справка с рег. № 3382р-11085/2018 г., изпратена на 18.04.2018 г. на С. районна прокуратура с мнение за отказ от образуване на досъдебно производство. Резултатите от проверката по сигнала са обективирани в справка с рег. №3382р-36325/09.11.2018г. по описа на 07 РУ-СДВР. Въз основа на данните съдържащи се тази справка, със заповед № 513з-9124/27.11.2018 г. на директора на СДВР е образувано дисциплинарно производство срещу Т. Н. Т. и е назначен колективен дисциплинарно разследващ орган. Привлечената към дисциплинарна отговорно е запозната със заповедта на 11.12.2018 г. С докладна рег. №3382р-41074/17.12.2018г. е поискано удължаване на срока за извършване на проверката. Със заповед рег. № 513з-10068/28.12.2018г. /л.89/ срокът е удължен от 28.12.2018 до 27.01.2019 г. В хода на дисциплинарното производство от Т. Т. са депозиран писмени обяснения, както следва: рег. №3388р-40630 от 13.12.2018г. /л.85-86/ и рег. №3382р-41579 от 20.12.2018 г./л.78-80/. Резултатите от проверката са обобщени в нарочно становище рег. № 3382р-3245/25.01.2019 г. Заключениеето на колективния дисциплинарно разследващ орган е за липса на извършено тежко дисциплинарно нарушение, което налага дисциплинарното производство да бъде прекратено. Предложено е на Т. Т. да бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца, за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 3 предл. второ от ЗМВР, изразяващо се в неприключване на проверка по преписка №338200-2111/2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР в дадения ѝ с резолюция 20 дневен срок, регламентиран в т. 2.2 от заповед

№ 3382з-52/16 на началника на 07 РУ за създаване на организация за контрол на изпълнението на задачи в 07 РУ.

Със заповед № 513з-1435/19.02.2019г. на директора на СДВР е определен 10 дневен срок за събиране на допълнителни доказателства по образуваното дисциплинарно производство. На 05.03.2019 г. на Т. е връчена Покана за запознаване със справка рег. № 3382р-7945/05.03.2019 г.

За резултатите от проверката е изготвена справка рег. № 3382р-8097/06.03.2019г. /л.127 и сл. по делото/. Видно от отбелязаното в справката служителката е запозната на 06.03.2019г.

Направените изводи в справката, във връзка с отработване на преписка № 338200-2111/2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР, разпределена на мл.инсп.Т. са, че за времето от 13.02.2018 г. до 05.04.2018 г. (от датата на регистриране на преписката до датата на изготвяне на справката за приключване на проверката) не е приключила проверка по преписката, съгласно дадения ѝ с резолюция 20-дневен срок, регламентиран е т.2.2 от заповед № 3382з-52/2016г. на началника на 07 РУ, с което е допуснала дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.199, ал.1 т.3, предл.второ от ЗМВР. Направено е предложение за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

На 06.03.2019г. е постъпило писмено обяснение от мл.инсп. Т. /л.147/. По същество Т. излага доводи, че неспазването на срока за работа по посочената преписка е в следствие на прекалена ангажираност и работа по други преписки.

На 13.03.2019г. до директора на СДВР е изпратено Становище рег. № 3382р-9000/13.03.2019г. за резултатите от проведено дисциплинарно производство, с което жалбоподателката е запозната на 13.03.2019г., видно от Покана за запознаване със Становище рег. №3382р-9001/13.03.2019г.

С рег. № 3382р-9183/14.03.2019г. в заведено допълнителното обяснение дадено от мл.инсп. Т. по повод Становище рег. № 3382р-9000/13.03.2019г.

С Писмо с рег. № 3382р-3245/15.03.2019г. е изпратено становището и материалите по ДП на отдел „ЧР“.

Въз основа на така проведеното дисциплинарно производство е издадена оспорената заповед, видно от мотивите на която е прието за установено, мл. инспектор Т. Т., служител в група „ТП“-М. при сектор „Охранителна полиция“ на 07 РУ - СДВР за времето от 13.02.2018 г. до 05.04.2018 г. (от датата на регистриране на преписката до датата на изготвяне на справката за приключване на проверката), не е приключила проверка по преписка с № 338200 - 2111/2018 г. по описа на 07 РУ - СДВР, съгласно дадения ѝ с резолюция двадесетдневен срок, регламентиран в т. 2.2 от заповед № 3382з - 52/16 г. на началник на 07 РУ „Създаване на организация за контрол на изпълнението на задачи в 07 РУ“, а именно: „Материали, депозираны в 07 РУ - СДВР и заведени по общия регистър (вх. № и рег. №), по които е необходимо да се извърши предварителна проверка съгласно Инструкция № I 673/16.03.2011 г. за провеждане на предварителни проверки, се спазват сроковете, определени от прекия или висшестоящия ръководител“, с което е допуснала нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2 от Закона на МВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители).

Заповедта, съгласно отбелязаното в нея, е връчена на оспорващия на 17.05.2019 г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на съда на 30.05.2019 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган. В разпоредбата на чл. 204 от ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания, органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т. 4 на чл. 204 от ЗМВР наказанията по чл.197, ал.1, т.1 – 3 се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности. В конкретния случай, оспорената заповед е издадена от директора на СДВР. В това си качество ответникът заема ръководна длъжност, следователно разполага с правомощието да наложи дисциплинарно наказание по чл.197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, накърняващи правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата въз основа, на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Посоченото в заповедта фактическо основание "не е приключила проверка по преписка с №338200-2111/2018 по описа на 07РУ-СДВР, съгласно дадения ѝ с резолюция 20 дневен срок" не може да послужи като достатъчно основание за ангажиране дисциплинарната отговорност на служителя. Така посоченото фактическо основание се изразяват в бездействие, когато държавният служител следва да извършва активни действия. Когато на служителя се вменява определено бездействие, дисциплинарно наказващият орган дължи излагане на мотиви в какво се изразява длъжимото действие, в изпълнение на каква правно регламентирана дейност е длъжимо действието и дали от обективна страна представлява неизпълнение на служебните задължения и по какъв начин. Дисциплинарно наказващият орган е длъжен да дефинира ясно и конкретно какви са били правомерните действия, които е следвало да бъдат извършени от служителя и в какъв срок. В случая е посочено единствено „в периода 13.02.2018 г. до 05.04.2018 г. (от датата на регистриране на преписката до датата на изготвяне на справка за приключване на проверката), но този период не е съответен на визириания двадесетдневен срок, даден с резолюция. Липсата на диспозитив на дисциплинарното обвинение, който да съдържа всички елементи от фактическа страна на състава на нарушението засяга правото на държавния служител да се защити ефективно срещу това обвинение. В случая е било задължително уточняването на длъжимите, но неизвършени действия и конкретния срок за извършването им.

Допуснатото нарушение е съществено, тъй като обуславя неспазване и на

изискванията по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, която предвижда при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания да се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Тази разпоредба е императивна, т.е. заповедта трябва да съдържа всички изброени елементи кумулативно. В оспорената заповед липсват доводи относно определянето на дисциплинарното наказание по вид и размер, съобразно тежестта на нарушението, последиците от неговото извършване, наличието на вина и нейната форма, като наказващият орган не е обсъдил данните относно цялостното поведение на служителя по време на службата – изисквания по чл.206, ал. 2 от ЗМВР при налагане на дисциплинарно наказание. В заповедта само бланкетното е посочено, че при издаването ѝ са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, както и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Доколкото обаче липсват обсъдени факти и направени изводи по същество, не може да се обоснове извод за съобразяване с предписанието на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Това представлява съществено процесуално нарушение при издаване на оспорената заповед, довело до нарушаване на правото на защита на наказаното лице в дисциплинарното производство и е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

На следващо място, оспорената заповед е издадена извън едногодишния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, който започва да тече от датата на извършване на нарушението. Макар и в случая датата на извършване на нарушението да не е конкретно посочена, от установените в хода на дисциплинарното производство данни е видно, че задължението, чието неизпълнение е довело до ангажиране на дисциплинарната отговорност на оспорващата, е възложено с резолюция на началника на 07 РУ-СДВР. Същата резолюция, считано от датата на поставяне я задължава да осъществи предварителната проверка по заявление с рег. №338200-2111 от 13.02.2018 г. в посочения в резолюцията срок - 20 дни. Описаното в заповедта изпълнително деяние, а именно: неприключване в срок, е основание да се приеме, че нарушението е осъществено чрез бездействие. Трайна е практиката на съда, че когато нарушението се изразява в бездействие (неизпълнение на възложени функции и задължения), то това нарушение е продължавало за определен период от време, вкл. до откриването му. При бездействие нарушението се извършва във всеки един момент до неговото откриване или до извършване на определеното действие. В процесния случай най-ранният момент на проявено противоправно бездействие от страна на мл.инсп. Т. е моментът на изтичане на предвидения в резолюцията на началника на 07 РУ-СДВР срок, доколкото именно тя въвежда задължение за активно поведение на държавния служител. Видно от данните по делото, преписка с рег. №338200-2111 от 13.02.2018г. по описа на 07 РУ-СДВР е разпределена на мл. инсп. Т. на 13.02.2018 г. Срокът за извършване на предварителната проверка, съгласно резолюцията на началника на 07 РУ-СДВР изтича на 05.03.2018г. (понеделник, неприсъствен ден), следователно следва да се счита, че срокът изтича в първия присъствен ден, а именно - 06.03.2018 г. (вторник). При тези данни следва да се приеме, че датата на извършване на нарушението е 07.03.2018 г. (сряда, присъствен ден). Едногодишният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР в тази хипотеза е изтекъл на 07.03.2019 г., а оспорената заповед е издадена едва на 22.04.2019 г. Бездействието на оспорващата е продължило до 05.04.2018г., датата на изготвяне на справка за приключване на проверката, видно

от оспорената заповед. Дори и да се приеме, че крайният момент на извършване на нарушението е датата на неговото преустановяване (05.04.2018 г.), то едногодишният срок е изтекъл на 05.04.2019 г., отново преди датата на издаване на оспорената заповед на 22.04.2019 г. Срокът по чл. 195, ал. 1 ЗМВР има преклузивен характер, тъй като с изтичането му се прекратява въобще възможността на дисциплинарно наказващия орган да налага дисциплинарно наказание за допуснато дисциплинарно нарушение, поради което предприетите извън срока действия се явяват противоречащи на императивна норма на закона.

С оглед гореизложеното, издаването на процесната заповед извън срока по чл. 195, ал. 1 ЗМВР съставлява самостоятелно основание за незаконосъобразност на същата по силата на чл. 146, т. 3 АПК - допуснато съществено нарушение на административно производствените правила.

Оспорената заповед е издадена и при допуснато нарушение на материалния закон. Дисциплинарната отговорност на оспорващия е ангажирана за извършено нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР и чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Сочените за нарушени разпоредби на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР установяват общ състав на дисциплинарни нарушения, изразяващи се в „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ (т. 1). От фактическа страна наличието на визираните хипотези на нарушения е мотивирано с неспазване на дадения ѝ с резолюция двадесетдневен срок, регламентиран в т. 2.2 от заповед № 3382з - 52/16 г. на началник на 07 РУ „Създаване на организация за контрол на изпълнението на задачи в 07 РУ“, а именно: „Материали, депозиранни в 07 РУ - СДВР и заведени по общия регистър (вх. № и рег. №), по които е необходимо да се извърши предварителна проверка съгласно Инstrukция № I-673/16.03.2011 г. за провеждане на предварителни проверки, се спазват сроковете, определени от прекия или висшестоящия ръководител“. Видно от приложеното по делото писмо на началника на отдел „Човешки ресурси“-СДВР рег. № 513000-35333 от 10.07.2019 г., Т. Н. Т. не е запозната с визираната Инstrukция № I-673/16.03.2011 г. за провеждане на предварителни проверки. След като служителят не е запознат с цитирания подзаконов нормативен акт, който между другото не е и обнародван, няма как да му бъде вменено и спазването на неговите разпоредби.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че спрямо оспорената заповед са налице основания, които да налагат нейната отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия направените по делото

разноски. В депозирания по делото списък по чл. 80 от ГПК са включени следните разноски: 700 лв.- адвокатски хонорар, 10 лева- държавна такса - 10 лв. и деловодни разноски в общ размер - 11.30 лв.

Настоящият състав счита съевременно направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основателно. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела по ЗМВР минималното възнаграждение е 400 лв. Доколкото настоящото дело не се отличава с фактическа или правна сложност и производството по същото е приключило в две заседания, съдът намира, че заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева е прекомерно. Същото следва да бъде намалено до установения в чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минимум от 400 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Н. Т. заповед № 513з-3188/22.04.2019 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Н. Т. разноски по делото в размер на 421.30 (четиристотин двадесет и един лева и 30 стотинки) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: